

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

19 martie 2009*

În cauza C-77/08,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austria), prin decizia din 4 februarie 2008, primită de Curte la 15 februarie 2008, în procedura

Dachsberger & Söhne GmbH

împotriva

Zollamt Salzburg, Erstattungen,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts (raportor), președinte de cameră, domnii T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis și J. Malenovský, judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul B. Fülöp, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 ianuarie 2009,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Dachsberger & Söhne GmbH, de O. Wenzlaff, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul austriac, de doamna C. Pesendorfer, în calitate de agent;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de doamna M. Vollkommer și de domnul F. Erlbacher, în calitate de agenți,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 11 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 351, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2945/94 al Comisiei din 2 decembrie 1994 (JO L 310, p. 57).

- 2 Această cerere a fost prezentată în cadrul unui litigiu între Dachsberger & Söhne GmbH, societate de drept austriac, pe de o parte, și Zollamt Salzburg, Erstattungen (Biroul vamal din Salzburg, restituiri), pe de altă parte, în legătură cu exportul de carne de porc în afara Comunității Europene.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

- 3 În prealabil, trebuie arătat că, întrucât acțiunea principală având ca obiect plata restituirilor la export pentru exportul de carne de porc în afara Comunității a făcut obiectul unei declarații în cursul lunii ianuarie 1999, cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare trebuie să fie examinată în lumina Regulamentului nr. 3665/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 495/97 al Comisiei din 18 martie 1997 (JO L 77, p. 12, denumit în continuare „Regulamentul nr. 3665/87”).

4 Articolul 3 din Regulamentul nr. 3665/87 prevede:

„(1) «Data exportului» reprezintă data la care autoritățile vamale acceptă declarația de export în care este menționat faptul că trebuie solicitată o restituire.

(2) Data acceptării declarației de export determină:

(a) quantumul de restituire aplicabil în cazul în care restituirea nu este stabilită în avans;

(b) orice rectificare a quantumului de restituire care se face în cazul în care aceasta este stabilită în avans.

(3) Orice alt document care are efect juridic identic cu acela al acceptării declarației de export este considerat echivalent cu respectiva acceptare.

(4) Data exportului este determinantă pentru stabilirea cantității, a naturii și a caracteristicilor produsului exportat.

(5) Documentul utilizat cu ocazia exportului pentru a beneficia de o restituire trebuie să includă toate informațiile necesare pentru calcularea restituirii și, în special:

- (a) descrierea produselor potrivit nomenclaturii utilizate pentru restituiri;

- (b) greutatea netă a produselor sau, unde este cazul, cantitatea exprimată în unități de măsură folosite la calcularea restituirii;

[...]

(6) La momentul acestei acceptări sau al acestui act, produsele sunt plasate sub control vamal până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității.” [traducere neoficială]

- 5 Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 are ca obiect recuperarea sumelor plătite în plus din restituirile la export și penalizările. Primul-al treilea și al șaptelea paragraf ale alineatului (1) au următorul cuprins:

„(1) În cazul în care se constată că un exportator, în scopul obținerii unei restituiri la export, a solicitat o restituire care o depășește pe cea aplicabilă, restituirea datorată pentru exportul respectiv este cea aplicabilă produsului efectiv exportat, redusă cu:

- (a) jumătate din diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă exportului respectiv;

- (b) de două ori diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă, în cazul în care exportatorul oferă informații false în mod intenționat.

Restituirea solicitată se consideră a fi suma calculată din informațiile furnizate în conformitate cu articolul 3 sau cu articolul 25 alineatul (2). În cazul în care restituirea variază în funcție de destinație, partea diferențiată a restituirii aplicate se calculează folosind datele privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate în conformitate cu articolul 47.

Penalizarea prevăzută la primul paragraf litera (a) nu se aplică:

- (a) în cazuri de forță majoră;
- (b) în cazuri excepționale, în care exportatorul, din proprie inițiativă, imediat după constatarea faptului că restituirea solicitată este prea mare, notifică autoritatea competentă în scris, dacă aceasta nu l-a informat pe exportator că intenționează să examineze cererea sau dacă exportatorul a aflat despre această intenție în alt mod sau dacă autoritatea competentă a stabilit deja că restituirea solicitată este incorectă;
- (c) în cazul unor erori evidente în privința restituirilor solicitate, recunoscute de autoritățile competente;

- (d) în cazul în care restituirea solicitată este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1222/94 al Comisiei și în special cu articolul 3 alineatul (2) și este calculată pe baza cantităților medii folosite într-o perioadă de timp determinată;
- (e) în cazul unor ajustări ale greutateii, atât timp cât diferența de greutate se datorează metodelor aplicate la cântărire.

[...]

Penalizările nu se aplică atunci când restituirea solicitată este mai mare decât cea aplicabilă în conformitate cu articolul 2 bis alineatul (2), cu articolul 20 alineatul (3), cu articolul 33 alineatul (2) și/sau cu articolul 48.” [traducere neoficială]

- 6 Articolul 16 din Regulamentul nr. 3665/87, care figurează în secțiunea 2 a titlului 2, intitulată „Restituiri diferențiate”, prevede la alineatul (1) că, în cazul în care cuantumul de restituire diferă în funcție de destinație, restituirile sunt achitate în funcție de condițiile suplimentare stabilite la articolele 17 și 18 din acest regulament, care figurează în aceeași secțiune.
- 7 În temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87, produsul trebuie, în principiu, să fie importat în aceeași stare în țara terță sau în una dintre țările terțe pentru care se aplică restituirea în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export. Potrivit articolului 17 alineatul (3) din acest regulament, produsul este considerat importat atunci când au fost finalizate toate formalitățile vamale de punere în consum în țările terțe.

- 8 Articolul 18 alineatul (1) din regulamentul menționat enumeră documentele care sunt admise ca probă a îndeplinirii formalităților vamale de punere în consum într-o țară terță.
- 9 Articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 prevede o derogare de la dispozițiile articolului 16 al acestuia, în temeiul căreia o parte din restituire se achită dacă se face dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității.
- 10 Potrivit articolului 20 alineatul (2) din regulamentul menționat, această parte este egală cu cuantumul restituirii pe care exportatorul ar primi-o în cazul în care produsul său ar ajunge la o destinație pentru care a fost stabilit cuantumul restituirii cel mai scăzut, nestabilirea unui quantum fiind considerată quantumul cel mai scăzut.
- 11 Articolul 20 alineatul (3) din același regulament prevede:

„În cazul în care nu este respectată destinația înscrisă în rubrica 7 din licențele emise în condiții de stabilire în avans a restituirii:

- (a) atunci când cuantumul restituirii ce corespunde destinației reale este egal sau mai mare decât cuantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, este aplicat cuantumul pentru destinația înscrisă în rubrica 7;

(b) atunci când cuantumul de restituire care corespunde destinației reale este mai mic decât cuantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, restituirea care se plătește este:

- cea care se obține prin aplicarea cuantumului ce corespunde destinației reale;

- mai mică cu 20 % din diferența dintre restituirea pentru destinația înscrisă în rubrica 7 și restituirea pentru destinația reală, cu excepția cazurilor de forță majoră.

Pentru aplicarea primului paragraf, nivelurile de restituire care se iau în considerare sunt cele care se aplică la data depunerii cererii pentru licență.

În cazul în care pentru aceeași operațiune de export se aplică dispozițiile primului și ale celui de al doilea paragraf și cele ale articolului 11, suma obținută prin aplicarea primului paragraf este diminuată cu penalitățile prevăzute la articolul 11.” [traducere neoficială]

¹² Titlul 4 din Regulamentul nr. 3665/87, intitulat „Sistemul restituirilor”, cuprinde articolul 47, care prevede:

„(1) Restituirile se achită doar la depunerea unei cereri speciale de către exportator și de către statul membru pe al cărui teritoriu este acceptată declarația de export.

Cererile de restituire se fac:

- (a) în scris, în care sens statele membre pot stabili un formular special sau

- (b) prin transmisie computerizată, în conformitate cu regulile ce urmează a fi stabilite de autoritățile competente și după aprobarea Comisiei.

[...]

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră, documentele legate de plata restituirii sau eliberarea garanției trebuie înaintate în decurs de 12 luni de la data la care este acceptată declarația de export.

[...]” [traducere neoficială]

Reglementarea națională

¹³ Începând cu 1 aprilie 1998, reglementarea austriacă prevede că informațiile privind cererea de plată prevăzută la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 pot figura direct în declarația de export.

Situația de fapt din acțiunea principală și întrebările preliminare

- 14 La 18 ianuarie 1999, reclamanta din acțiunea principală a declarat la export în afara Comunității, indicând Rusia ca țară de destinație, carne de animale din specia porcină domestică, prezentată sub formă de carcase sau jumătăți de carcase congelate, încadrate la poziția tarifară 020321109000, solicitând în același timp în declarația de export plata restituirilor la export.
- 15 Certificatul de export care cuprindea stabilirea în avans a restituirii, prezentat cu ocazia vămuirii la export a cărnii respective, indică data de 14 ianuarie 1999 ca dată de valabilitate a restituirii stabilite în avans. Potrivit Regulamentului (CE) nr. 2634/98 al Comisiei din 8 decembrie 1998 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de porc (JO L 333, p. 24), erau aplicabile la acea dată, pentru poziția tarifară în cauză în acțiunea principală, cuantumuri de restituire, variabile potrivit destinației, de 20 ECU pentru o greutate netă de 100 kg, în ceea ce privește Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Polonă, România, Republica Slovenia, precum și Republica Slovacă, de 70 ECU pentru o greutate netă de 100 kg, în ceea ce privește Federația Rusă, și de 40 ECU pentru o greutate netă de 100 kg în ceea ce privește celelalte destinații.
- 16 La 18 februarie 1999, au fost prezentate Zollamt Salzburg, Erstattungen, organismul plătitor austriac, un certificat de vămuire întocmit de autoritățile ruse și copia unei scrisori de trăsură. Acest organism a acordat, prin decizia din 15 martie 1999, restituirea la export solicitată.
- 17 Cu toate acestea, după ce a constatat că certificatul de vămuire prezentat pentru a dovedi îndeplinirea formalităților vamale de punere în consum în Rusia nu era autentic, Zollamt Salzburg, Erstattungen, a cerut, prin decizia din 14 februarie 2002, rambursarea părții diferențiate a restituirii la export acordate și, în plus, a aplicat o sancțiune reclamantei din acțiunea principală în temeiul articolului 11 alineatul (1)

primul paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 3665/87. În măsura în care s-ar dovedi că produsul în cauză părăsise teritoriul vamal al Comunității, restituirea nu fusese, într-adevăr, acordată în mod corect decât până la concurența cuantumului restituirii de bază.

18 Întrucât recursul său grațios împotriva acestei decizii a fost respins, reclamanta din acțiunea principală a introdus o acțiune contencioasă la 27 februarie 2006, cu privire la care Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Graz, este solicitată să se pronune.

19 La instanța de trimitere, reclamanta din acțiunea principală a contestat proporionalitatea sancțiunii care i-a fost aplicată. În această privina, instanța de trimitere menioneaza că, în Hotărârea din 11 iulie 2002, Kaserei Champignon Hofmeister (C-210/00, Rec., p. I-6453), Curtea a confirmat compatibilitatea cu principiul proporionalitatii a sistemului de sancțiuni prevăzut la articolul 11 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 3665/87. Instana de trimitere consideră totui că anumite îndoieli persistă cu privire la problema legalitatii sancțiunii pronunate i solicită să se stabilească data pe care trebuie să se bazeze, în caz de restituire diferențiată, pentru a stabili restituirea solicitată în sensul articolului 11 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 3665/87.

20 În aceste condiții, Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Graz, a hotărât să suspende judecarea cauzei i să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul [nr. 3665/87], care prevede că «partea diferențiată a restituirii se calculează folosind datele privind cantitatea, greutatea i destinația furnizate în conformitate cu articolul 47» trebuie interpretat în sensul că «datele privind cantitatea, greutatea i destinația furnizate în conformitate cu articolul 47» trebuie nelese ca reprezentând datele care figurează în cererea specială menționată la articolul 47 alineatul (1), astfel încât partea diferențiată a restituirii nu este cerută decât la momentul depunerii cererii prevăzute la articolul 47 alineatul (1)?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care cererea de restituire ar trebui să fie făcută conform articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 3665/87] chiar la momentul depunerii «documentului utilizat cu ocazia exportului pentru a beneficia de o restituire la export» (în speță declarația de export), restituirea solicitată se calculează, în ceea ce privește partea diferențiată, folosind datele care figurează în declarația de export, astfel încât partea diferențiată a restituirii este de asemenea cerută prin intermediul declarației de export?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că restituirea solicitată trebuie să se calculeze, în ceea ce privește partea diferențiată, folosind documentele care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 47 din Regulamentul [nr. 3665/87], astfel încât partea diferențiată a restituirii nu este cerută decât la momentul depunerii «documentelor legate de plată» în sensul articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul [nr. 3665/87]?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, pentru a cere partea diferențiată a restituirii, este suficient să se depună documentele menționate la articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul [nr. 3665/87], chiar dacă aceste documente sunt incomplete, ceea ce are de asemenea drept consecință juridică faptul că sancțiunea prevăzută la articolul 11 din Regulamentul [nr. 3665/87] se aplică și părții diferențiate a restituirii?”

Cu privire la întrebările preliminare*Cu privire la prima și la a treia întrebare*

- 21 Prin intermediul primei și al celei de a treia întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă trimiterea la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 3665/87, potrivit căreia „partea diferențiată a restituirii aplicate se calculează folosind datele privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate în conformitate cu articolul 47”, trebuie să fie interpretată în sensul că, în cazul unei restituiri diferențiate, partea diferențiată a restituirii este solicitată la momentul depunerii cererii prevăzute la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 sau a dosarului pentru plata restituirii prevăzut la articolul 47 alineatul (2) din acest regulament.
- 22 În prealabil, trebuie să fie amintite modalitățile de plată a unei restituiri la export, astfel cum reies din Regulamentul nr. 3665/87.
- 23 În primul rând, exportatorul trebuie să prezinte documentul menționat la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3665/87, prin care își manifestă intenția de a exporta produsele agricole, beneficiind de o restituire.
- 24 În această privință, Curtea a constatat că informațiile menționate la articolul 3 din Regulamentul nr. 3665/87 servesc nu numai calculului matematic al quantumului exact al restituirii, ci în primul rând pentru stabilirea existenței sau a inexistenței dreptului la această restituire și pentru declanșarea sistemului de verificare a cererii de restituire care poate determina aplicarea unei sancțiuni, potrivit articolului 11 alineatul (1) din regulamentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Käserei Champignon Hofmeister, C-385/03, Rec., p. I-2997, punctele 22, 29 și 36, Hotărârea din 1 decembrie 2005, Fleisch-Winter, C-309/04, Rec., p. I-10349, punctul 41, precum și, prin analogie, Hotărârea din 27 aprilie 2006, Elfering Export, C-27/05, Rec., p. I-3681, punctele 25 și 27).

- 25 În al doilea rând, potrivit articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87, exportatorul trebuie să introducă o cerere de plată prin care informează în mod explicit autoritățile vamale că solicită plata restituirii.
- 26 În această privință, Curtea a decis deja că cererea de plată menționată este un document de ordin tehnic și procedural pe care exportatorul trebuie să îl prezinte pentru a obține plata restituirii. Această cerere, deși reprezintă o condiție prealabilă plății restituirii, nu constituie temeiul juridic al dreptului privind o astfel de plată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Käserei Champignon Hofmeister, citată anterior, punctele 26 și 27, precum și Hotărârea Fleisch-Winter, citată anterior, punctul 40).
- 27 În lumina acestor considerații, Curtea a decis că, în cadrul unei restituiri nediferențiate, cuantumul restituirii solicitate în sensul articolului 11 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din Regulamentul nr. 3665/87 se calculează numai pe baza documentului menționat la articolul 3 alineatul (5) din regulamentul menționat, și anume declarația de export sau orice alt document utilizat cu ocazia exportului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Käserei Champignon Hofmeister, citată anterior, punctele 22 și 23). Informațiile eronate cuprinse în documentul menționat și susceptibile să conducă la o restituire superioară restituirii aplicabile ar determina aplicarea sancțiunii prevăzute la articolul 11 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din Regulamentul nr. 3665/87 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Käserei Champignon Hofmeister, citată anterior, punctul 36 și dispozitivul).
- 28 În legătură cu o restituire diferențiată, articolul 20 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 3665/87 prevede plata restituirii de bază, calculată potrivit cuantumului celui mai redus al restituirii aplicabil la data exportului, dacă exportatorul a făcut dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității. În ceea ce privește plata părții diferențiate a restituirii, aceasta este subordonată condițiilor suplimentare definite la articolele 17 și 18 din acest regulament. Într-adevăr, exportatorul trebuie să dovedească în termen de 12 luni de la data acceptării declarației că produsul a fost importat în țara terță sau în una dintre țările terțe pentru care se aplică restituirea prin furnizarea probelor privind îndeplinirea formalităților vamale de punere în consum în această țară.

- 29 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, în cazul unei restituiri diferențiate, trimiterea de la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 3665/87 la informațiile furnizate în conformitate cu articolul 47 din acest regulament înseamnă că partea diferențiată a restituirii nu este solicitată la momentul prezentării documentului menționat la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3665/87, ci la momentul depunerii cererii de plată sau a dosarului pentru plata restituirii prevăzut la articolul 47 din Regulamentul nr. 3665/87.
- 30 Trebuie să se arate că distincția funcțională dintre articolele 3 și 47 din Regulamentul nr. 3665/87, astfel cum a fost amintită la punctele 23-27 din prezenta hotărâre, nu depinde de caracterul diferențiat sau nediferențiat al restituirii.
- 31 Într-adevăr, reiese din articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3665/87 că documentul menționat în acest articol trebuie, indiferent de titlul său, „să includă toate informațiile necesare pentru calcularea restituirii” și „în special” pe cele privind, în primul rând, descrierea produselor în cauză potrivit nomenclurii utilizate pentru restituiri, în al doilea rând, greutatea netă sau cantitatea acestor produse și, în al treilea rând, în cazul în care este necesară pentru calcularea restituirii, compoziția produselor în cauză. Curtea a arătat deja că datele menționate la alineatul (5) constituie o listă neexhaustivă (Hotărârile citate anterior Fleisch-Winter, punctul 29, și Elfering Export, punctul 25). Astfel, expresia „în special” înseamnă că legiuitorul comunitar a indicat în mod explicit numai unele dintre aceste informații. Conținutul expresiei „toate informațiile” trebuie astfel să cuprindă toate informațiile privind condițiile de acordare a restituirii la export [a se vedea în ceea ce privește articolul 5 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 102, p. 11, Ediție specială, 03/vol. 27, p. 187), care a înlocuit Regulamentul nr. 3665/87, Hotărârea Elfering Export, citată anterior, punctul 26].
- 32 Astfel, articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 3665/87 vizează toate informațiile care servesc la stabilirea existenței sau a inexistenței unui drept la beneficiul restituirii, inclusiv al părții diferențiate a acesteia. În cazul unei restituiri diferențiate, datele respective cuprind indicația țării terțe sau a țărilor terțe pentru care este prevăzută restituirea.

- 33 Articolul 47 din acest regulament, la rândul său, prevede numai formalitățile administrative pe care exportatorul trebuie să le îndeplinească pentru a obține plata restituirii.
- 34 Trimiterea de la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 3665/87 la informațiile furnizate în conformitate cu articolul 47 din acest regulament nu are ca obiect sau ca efect modificarea funcției limitate și pur procedurale care revine, în temeiul respectivului regulament, cererii de plată menționate la articolul 47 alineatul (1) din respectivul regulament și dosarului pentru plata restituirii prevăzute la articolul 47 alineatul (2) din același regulament.
- 35 Trimiterea respectivă permite numai să se țină seama, în cadrul unei restituiri diferențiate, de eventualele variații de cantitate, de greutate și/sau de destinație a produselor, intervenite în cursul unei operațiuni de export, după acceptarea declarației de export. Aceste variații trebuie astfel să fie luate în considerare pentru a stabili dacă se impune aplicarea unei penalizări exportatorului și, dacă este cazul, pentru a calcula cuantumul acestei penalizări.
- 36 Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 prevede aplicarea unei penalizări unui operator economic care, în mod intenționat sau neintenționat, solicită o restituire la export care o depășește pe cea aplicabilă exportului efectiv realizat.
- 37 În cazul în care cuantumul de restituire variază potrivit destinației, autoritățile competente trebuie să verifice că produsele în cauză au fost importate în țara terță sau în una dintre țările terțe pentru care era prevăzută restituirea. În acest scop, autoritățile se pot întemeia pe dosarul pentru plata restituirii și, mai precis, pe probele îndeplinirii formalităților vamale de punere în consum. Acest dosar permite astfel autorităților competente să determine cuantumul restituirii aplicabile exportului efectiv realizat.

- 38 Chiar dacă, din motive practice, astfel cum este cazul în acțiunea principală, declarația de export și cererea de plată pot fi reunite, trebuie să se considere că restituirea diferențiată, inclusiv partea diferențiată, este „solicitată”, în sensul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87, la momentul prezentării documentului prevăzut la articolul 3 alineatul (5) din acest regulament.
- 39 Această interpretarea a articolului 11 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 3665/87 este în plus conformă cu sistemul de verificare a cererilor de restituire și de penalizări instituit prin acest regulament.
- 40 O interpretare contrară ar avea ca efect posibilitatea de a introduce în mod valabil, prin depunerea cererii de plată sau a dosarului pentru plata restituirii, o cerere de restituire pentru produse deja exportate și eventual deja controlate.
- 41 O asemenea posibilitate ar lipsi de orice efect util nu numai articolul 3 din Regulamentul nr. 3665/87, ci și procesul de verificare a cererilor de restituire. Or, controlul fizic al produselor pentru care au fost solicitate restituiri constituie un instrument important pentru a combate neregularitățile și fraudele în domeniul restituirilor la export. Prin urmare, pentru a se asigura că obiectul verificărilor este pe deplin garantat, este imperativ ca aceste controale să aibă loc după introducerea de către exportator a unei cereri de restituire obligatorie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Käserei Champignon Hofmeister, citată anterior, punctele 27 și 28).
- 42 În plus, dacă restituirea, inclusiv partea diferențiată, ar putea fi solicitată în termen de 12 luni de la acceptarea declarației de export, exportatorul ar putea, inclusiv după export, să își adapteze cererea de restituire intereselor sale sau potrivit rezultatului unui eventual control și să se sustragă astfel de la aplicarea oricărei penalizări. Efectul disuasiv al sancțiunilor prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 ar fi astfel în mare parte anulat.

43 Este adevărat că, potrivit articolului 11 alineatul (1) al șaptelea paragraf din Regulamentul nr. 3665/87, penalizările pe care le prevede acest alineat nu se aplică atunci când restituirea solicitată este mai mare decât cea aplicabilă în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din acest regulament. Această din urmă dispoziție prevede, la primul paragraf litera (b), că, în cazul în care nu a fost respectată destinația înscrisă în certificatul de export care cuprinde stabilirea în avans a restituirii și atunci când cuantumul de restituire ce corespunde destinației reale este mai mic decât cuantumul de restituire ce se aplică pentru destinația înscrisă în certificat, restituirea de plată este cea care se obține prin aplicarea cuantumului care corespunde destinației reale reduse, cu excepția cazurilor de forță majoră, cu 20 % din diferența dintre restituirea pentru destinația înscrisă în certificatul menționat și restituirea aplicabilă pentru destinația reală.

44 Cu toate acestea, astfel cum a arătat Comisia, Regulamentul nr. 3665/87 nu prevede dispoziții specifice în ceea ce privește o situație, precum cea în cauză în acțiunea principală, în care exportatorul a dovedit că produsele au fost exportate în afara teritoriului vamal al Comunității, dar nu a dovedit că acestea au fost puse în consum în țara terță sau în una dintre țările terțe pentru care este prevăzută o restituire. Astfel, într-o asemenea situație, în lipsa dovezilor privind „destinația reală” a produselor în cauză, articolul 20 alineatul (3) din acest regulament nu este aplicabil. Din moment ce, într-un asemenea caz, trebuie să se considere că exportatorul a solicitat o restituire mai mare decât cea care este aplicabilă, trebuie pusă în aplicare penalizarea prevăzută la articolul 11 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 3665/87, cu excepția situației în care este îndeplinită una dintre condițiile de scutire enunțate în mod limitativ la al treilea și la al șaptelea paragraf ale alineatului (1).

45 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se răspundă la prima și la a treia întrebare că articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazul unei restituirii diferențiate, partea diferențiată a restituirii nu este solicitată la momentul depunerii cererii prevăzute la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 sau a dosarului pentru plata restituirii prevăzută la articolul 47 alineatul (2) din acest regulament, ci la momentul prezentării documentului prevăzută la articolul 3 alineatul (5) din regulamentul menționat. Includerea în acest document a unor informații de natură să conducă la o restituire superioară restituirii aplicabile și care se dovedesc incorecte determină, prin urmare, sub rezerva cazurilor prevăzute la al treilea și la al șaptelea paragraf ale articolului 11 alineatul (1) din același regulament, aplicarea penalizării prevăzute la primul și al doilea paragraf ale articolului 11 alineatul (1).

46 Având în vedere răspunsul dat la prima și la a treia întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua și la a patra întrebare adresate de instanța de trimitere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

47 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 495/97 al Comisiei din 18 martie 1997, trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazul unei restituiri diferențiate, partea diferențiată a restituirii nu este solicitată la momentul depunerii cererii prevăzute la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3665/87 sau a dosarului pentru plata restituirii prevăzut la articolul 47 alineatul (2) din acest regulament, ci la momentul prezentării documentului prevăzut la articolul 3 alineatul (5) din regulamentul menționat. Incluzerea în acest document a unor informații de natură să conducă la o restituire superioară restituirii aplicabile și care se dovedesc incorecte determină, prin urmare, sub rezerva cazurilor prevăzute la al treilea și la al șaptelea paragraf ale articolului 11 alineatul (1) din același regulament, aplicarea penalizării prevăzute la primul și al doilea paragraf ale articolului 11 alineatul (1).

Semnături